

[Handelsministeren.]

i det uendelige. Nationalbanken maa ogsaa have Mulighed for at kunne sælge nogle af sine Obligationer for overhovedet at kunne gribe ind i paakommende Tilfælde, naar det er absolut nødvendigt. Der har i den sidste Tid fundet meget store Spekulationskøb og Salg Sted af Obligationer i Hovedstanden, og jeg kan ikke se rettere end, at Nationalbanken i det væsentlige har handlet rigtigt i sin Handlemaade overfor Obligationsmarkedet.

Det ærede Medlem Hr. Krag gav Udtryk for det samme som det ærede Medlem Hr. Fisker havde givet Udtryk for, med Hensyn til de Foranstaltninger man bør træffe overfor Byggeriet for at sikre dem, der bygger, imod Tab ved Prioriteringen, en Sikring, der maa anses for at være nødvendig, dersom man vil have Byggeriet, i hvert Fald det private Byggeri, i større Udstrækning iværksat. Denne Sikring mod Tab, som daarlige kan bæres, kan ske paa flere Maader. Den kan ske derved, at man har aftalt med den, der giver Laan i Bygningen, at Kursen paa de Laan, der ydes, skal være saaledes eller saaledes. Det kan ske overfor private, og det kan ske overfor Sparekasser, og det kan ogsaa ske overfor andre, der yder Laan.

Hvad Kreditforeningslaanene angaar, tror jeg, Forholdet er dette, at man meget vel ved en Ændring af Kreditforeningsbestemmelserne kan naa til en Ordning, hvorved man sikrer sig nogenlunde mod Tab, i alt Fald mod Tab, der kan virke særdeles generende for den paagældende, der skal bygge. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Krag har syslet med dette Forhold. Jeg er enig med ham i, at der bør udfoldes de Bestræbelser, sigtende til, at de, som bygger, virkelig faar Tillid til, at de kan gaa ind for Byggeforetagendet uden alt for stor Risiko.

Det vanskelige har hidtil været dette, at Kurserne paa Kreditforeningskasseobligationerne har været vigende. Kurserne kan have været ret gode, naar man begyndte paa Byggeforetagendet, og kan være forandret under Byggeforetagendets Gang, saaledes at naar Kasseobligationerne skal sælges og den endelige Prioritering foretages, bliver Kurstabet meget større end beregnet og saa byrdefuldt, at det overhovedet kan volde stor Vanskelighed for den paagældende, der har bygget, at komme igennem Foretagendet og faa en Indtægt af Byggeforetagendet, som svarer til de Udgifter, som paaløber.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem

Hr. Krag sagde, at der har været indgaaende Forhandlinger om Tilvejebringelsen af en Maksimalrente for Indlaan i Banker og Sparekasser med videre ad Frivillighedens Vej. Det er ogsaa rigtigt, at der ikke er naaet noget Resultat ved disse Forhandlinger, det har ikke været muligt at faa Banker og Sparekasser til at gaa ind paa en Ordning, der svarer til den Ordning, her foreslaas. Jeg har det Indtryk, at for Sparekassernes Vedkommende har Forholdet været det, at man ikke har kunnet gaa ind paa en saadan frivillig Ordning, idet man ikke har haft en saadan Organisation af Sparekasserne, at der virkelig kunde gives et bindende Tilsagn om en frivillig Ordning, som man kunde gaa ind paa, og da i alt Fald slet ikke en Ordning som den her foreslaaede. Noget anderledes har det ligget for Bankernes Vedkommende. Men man kunde jo ikke have en frivillig Overenskomst med den ene Part og Lovbestemmelser for den anden. Derfor er Resultatet blevet, som det er, at man har maattet fremsætte et Lovforslag som det, her foreligger.

Den foreslaaede Sænkning af Renten for Indlaan er, synes jeg, meget lempelig, saa lempelig, at man med god Grund kan fremføre, at dersom man overhovedet vil gaa ind for en Rentesænkning, det vil sige undgaa det, der kan blive langt mere føleligt for dem, som rammes af Rentesænkningen, er det, der her foreslaas, i Virkeligheden et Minimum, og der er slet ingen Grund til at øve noget Klagemaal over dette. Naar dertil føjes, at der ved Lovforslagets Gennemførelse tilvejebringes Midler gennem Krisefonden, Midler, der kan stilles til Raadighed for de paagældende Institutioner, for saa vidt der skulde finde Udtræk Sted ud over det normale med Fare for Illikviditet, kan jeg ikke se, at man ikke har sikret de paagældende Institutioner, Sparekasser og Banker, paa en saadan Maade, at de ikke kan komme ud for Vanskeligheder i større Omfang.

Spørgsmaalet om Udlaansrentens Nedsættelse har, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde, været drøftet og bør maaske ogsaa drøftes videre i det kommende Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat; ved denne Drøftelse bør man drøfte ikke blot Indlaansrenten, men ogsaa Udlaansrenten. Der er ikke i Lovforslaget egentlig eksakte Bestemmelser om Udlaansrenten, og det skyldes den Omstændighed, at saadanne Bestemmelser ikke har kunnet udarbejdes. Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at fastsætte bestemte Regler i en Lov om, hvad